

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 259 / 23.7.2025

Biroul permanent al Senatului

292 / 2.09.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân (b259/19.06.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3790/24.06.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D512/25.06.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Intervențiile legislative sunt argumentate în cadrul **Expunerii de motive** prin faptul că „*Problema cruzimii asupra animalelor a fost și rămâne un fenomen grav și insuficient combătut, în ciuda cadrului legal existent în România, iar în ultimii ani, autoritățile și presa au relatat o serie de cazuri dramatice care au necesitat intervenție urgentă*”. De asemenea, în instrumentul de prezentare și motivare, se menționează și

faptul că, „Cu toate că Legea nr. 205/2004 și Ordonanța de urgență nr. 155/2001 au fost modificate în timp, realitatea arată că faptele de abuz și cruzime față de animale continuă să existe, adesea fără sancțiuni efective și cu recidivă frecventă.”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm faptul că, la nivelul Consiliului Legislativ, au fost transmise și alte două propuneri legislative având ca obiect intervenții asupra Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, menționăm propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor (b231/11.06.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3657/16.06.2025, pentru care a fost emis avizul favorabil, cu observații și propuneri nr. 473/10.07.2025 și propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor (b240/17.06.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3790/24.06.2025, pentru care a fost emis avizul favorabil, cu observații și propuneri nr. 492/15.07.2025.

Pentru a se evita adoptarea unor soluții legislative diferite, recomandăm dezbateră concomitentă a prezentei propuneri legislative cu cele menționate mai sus.

5. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi, impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea acestuia.

6. La **titlu**, în vederea respectării rigorii normative, propunem reformularea textului, astfel:

„Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor, **precum și a Ordonanței de urgență nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân**”.

7. La **art. I pct. 1**, referitor la soluțiile preconizate pentru **art. 6¹ alin. (1) - (3)**, menționăm că, potrivit prevederilor art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie **reguli necesare, suficiente și posibile** care să conducă la o cât mai mare stabilitate și **eficiență legislativă**, iar soluțiile pe care acesta le cuprinde trebuie să fie **temeinic fundamentate**, luându-se în considerare interesul social, **politica legislativă** a statului român și **cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne**.

În acest sens, menționăm faptul că normele propuse pentru **art. 6¹ alin. (1) - (3)**, nu prevăd în mod expres metodologia de întocmire a Registrului Național al Persoanelor Condamnate pentru Fapte de Cruzime față de Animale, tipologia informațiilor referitoare la persoanele condamnate definitiv pentru infracțiuni, durata menținerii înscrierii în Registru a respectivelor persoane și nici condițiile de accesare ale registrului astfel cum se prevede la **alin. (3)**. În acest sens, menționăm lipsa reglementării cu privire la sfera autorităților care ar urma să aibă acces la respectivele date și scopul pentru care se accesează datele de către respectivele entități.

Totodată, referitor la norma propusă pentru **art. 6¹ alin. (1)**, precizăm că, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, se impune înlocuirea sintagmelor „*Registrul Național al Persoanelor Condamnate pentru Fapte de Cruzime față de Animale*” și „*Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA)*” cu sintagmele „*Registrul Național al Persoanelor Condamnate pentru Fapte de Cruzime față de Animale, denumit în continuare, Registrul*” și „*Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare, ANSVSA*”.

Ca urmare a însușirii prezentei observații, referirile ulterioare se vor face sub forma „**Registrul**”, respectiv „**ANSVSA**”.

În ceea ce privește soluția propusă pentru **alin. (3)**, prin care se reglementează faptul că accesul autorităților publice la datele din registru să fie permis în scopul prevenirii recidivei, semnalăm că este insuficient conturată întrucât din actuala redactare, nu se înțelege în mod expres la ce recidivă se face referire, și nici nu sunt menționate

care entități sunt preconizate să aibă permisiunea de accesare a Registrului. Prin urmare, se impune reformularea textului.

Totodată, soluția legislativă preconizată trebuie corelată atât cu prevederile Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cât și cu cele ale respectivului act juridic european.

8. La art. I pct. 4, semnalăm că norma propusă pentru art. 24¹ alin. (3)¹) potrivit căreia polițiștii au dreptul de a pătrunde pe o proprietate privată fără mandat „atunci când există suspiciuni rezonabile de cruzime iminentă asupra animalelor”, este insuficient de clară întrucât noțiunea de „suspiciuni” nu poate constitui, în sine, un temei juridic suficient pentru restrângerea dreptului de proprietate și a inviolabilității domiciliului, în absența unor criterii obiective și a unui fundament juridic solid. Ca atare, se impune reconsiderarea și reformularea textului în consecință.

În plus, apreciem că soluția propusă este susceptibilă să încalce prevederile art. 224 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare care prevăd că **„Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le folosește, ori refuzul de a le părăsi la cererea acesteia se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”**

Mai mult, menționăm că soluția legislativă trebuie corelată și cu dispozițiile art. 24⁴ din Legea nr. 205/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd la alin. (3) situația în care polițistul pătrunde¹ într-o locuință sau într-un spațiu delimitat ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, fără consimțământul acesteia sau al reprezentatului legal, iar procesul-verbal întocmit cu această ocazie se înscriu și mențiunile obligatorii prevăzute la alin. (2), cu referire la infracțiunile prevăzute la art. 25 din același act normativ.

De asemenea, sintagma „în condițiile legii”, prin gradul mare de generalitate afectează claritatea și previzibilitatea normei juridice.

¹ în condițiile art. 52 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată,

Ca urmare a considerentelor exprimate anterior, sugerăm reformularea și corelarea cu textele *de lege lata* a normei juridice propusă pentru **art. 24¹ alin. (3¹)**.

9. La art. I pct. 5, referitor la norma propusă pentru **art. 25 alin. (2¹)**, potrivit căreia în cazul recidivei instanța dispune pedeapsa complementară a interdicției de a deține, îngriji sau manipula animal, este insuficient de clară ceea ce afectează predictibilitatea textului preconizat. În acest sens, semnalăm pe de o parte că, în actuala redactare, se înțelege că săvârșirea din nou a faptei penale s-ar aplica în cazul tuturor infracțiunilor, indiferent care ar fi infracțiunea săvârșită în stare de recidivă, ceea ce excedează intenției de reglementare.

Or, precizăm că, *de lege lata*, dispozițiile art. 41 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare reglementează în mod expres noțiunea de „recidivă”, precum și situațiile în care pedepsele în caz de recidivă pot fi aplicată, la art. 43 din același act normativ.

Pe de altă parte, menționăm că precizarea potrivit căreia instanța *dispune pedeapsa completară*, oferă textului propus un caracter imperativ, aspect care nu este în acord cu doctrina juridică. În acest sens, menționăm că instanța nu este obligată *ipso iure* să aplice în mod automat o pedeapsă complementară, ci are doar obligația de a analiza necesitatea măsurii.

Cu titlu informativ, menționăm prevederile art. 43 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, care statuează faptul că „*Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură și cu același conținut în caz de recidivă, partea neexecutată din pedeapsa complementară anterioară se adaugă la pedeapsa stabilită pentru noua infracțiune.*”.

Ca urmare a considerentelor exprimate *supra*, menționăm că potrivit art. 43 și 45 din același act normativ, pedeapsa se stabilește în mod individual pentru infracțiunea săvârșită în stare de recidivă, pedeapsa aplicată urmând a fi stabilită în funcție de regulile prevăzute în cuprinsul respectivelor articole.

În acest sens, stabilirea, într-o lege specială, a unor reguli distincte referitoare la pedeapsa aplicabilă în caz de recidivă apare ca fiind neconstituțională.

Astfel, apreciem că sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 147/2019, prin care a constatat neconstituționalitatea soluției legislative prin care într-o lege penală specială se instituiau reguli de aplicare a suspendării executării pedepsei

sub supraveghere diferite de cele prevăzute la art. 91 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit paragrafului 23 din Decizia nr. 147/2019, *„chiar dacă Legea nr. 241/2005 reprezintă o lege specială, aceasta nu poate să prevadă un regim diferit de aplicare a instituțiilor de drept penal reglementate în Partea generală a Codului penal, cum este instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere, decât cu încălcarea principiului legalității incriminării și pedepsei, astfel cum acesta este prevăzut la art. 23 alin. (12) din Constituție”* (s.n.).

10. La art. I pct. 6, semnalăm că norma preconizată pentru art. 26 alin. (1) lit. e), trebuie reanalizată și reformulată, întrucât în actuala redactare, nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate.

În acest sens, menționăm că textul propus se referă la *„refuzul nejustificat al autorităților locale de a asigura adăpostirea animalelor sălbatice”*, fără, însă, a se face trimitere la norma care reglementează respectiva obligație și fără a se indica în mod expres care entități sunt avute în vedere.

De asemenea, precizăm că noțiunea de *„animale salvate”* nu este prevăzută în actul normativ de bază și nici *de lege lata*, ceea ce afectează aplicarea și claritatea normei juridice. Prin urmare, este necesară reglementarea definiției în cadrul actului de bază.

În ceea ce privește instituirea răspunderii contravenționale a autorităților locale, precizăm că reglementarea propusă trebuie să aibă în vedere că aceasta nu ar putea fi prevăzută în ceea ce privește autoritățile deliberative ale administrației publice locale, întrucât, așa cum s-a statuat și în Decizia Curții Constituționale nr. 574/2014, acestea nu au personalitate juridică și prin urmare, nu pot avea patrimoniu propriu, astfel încât nu pot exercita drepturi și obligații proprii în cadrul raporturilor juridice.

11. Semnalăm faptul că după art. I sunt redată două articole marcate ca art. II, fiind necesară remedierea acestui aspect, în sensul renumerotării în mod corect a articolelor subsecvente art. II.

La primul articol marcat ca art. II, pentru corectitudinea informației juridice asupra evenimentelor survenite ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001, se impune reformularea **părții introductive**, astfel:

„Art. II - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 13 decembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 227/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

Reiterăm prezenta observație și pentru actualul **art. IV**.

La **pct. 1**, în ceea ce privește textul preconizat pentru **art. 5 alin. (4)**, prin care se reglementează păstrarea pentru o perioadă de cel puțin cinci ani a actelor care au stat la baza dispunerii eutanasiei, semnalăm că, pentru asigurarea unui caracter complet al normei, se impune stabilirea expresă a momentului de la care începe să curgă termenul de 5 ani.

La **pct. 2**, semnalăm că, în ceea ce privește ipoteza potrivit căreia încălcarea interdicției instituite la **art. 7 alin. (2)**, de a eutanasia câinii nerevendicați sau neadoptați, cu excepția celor prevăzuți la art. 5, nu este prevăzută sancțiunea corespunzătoare faptei. În măsura în care se intenționează sancționarea acestei fapte, este necesară completarea corespunzătoare a proiectului.

12. La actualul **art. III, teza a doua**, prin care se preconizează că ANSVSA și Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației vor elabora normele metodologice, menționăm că este neclară implicarea ministerului în acest context.

Prin urmare recomandăm revederea normei.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE
PRESEDINTE
UL LEGISLATIV

București

Nr. 516/22.07.2025